

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΩΝ

Ἡ χαρτοπακίτρια πού τραγε ἀπαξ... τοῦ μνήδες !... Ὁ ἄγνωστος πού χαρτοπαίζει μὲ τέν... Θεὸν !... «Πλήρωσε Πανιερώτατε !...» κ. τ. λ. κ. τ. λ.

Ὁ Ντυσσώλ, στὸ περίφημο βιβλίον του ἐπὶ τῆς χαρτοπαζίας, διηγείται τὰ ἑξῆς : Ἔτυχε νὰ γνωρίσῃ, κάποτε, μιά πολὺ περίεργη παίκτη. Ἦταν μιά φυλόλιγη γυναίκα λευματιζῆς κράσεως, πού μιλοῦσε σπανίως, καὶ πού δὲν σηκωνόταν ἀπὸ τὴ θέση της οὔτε κἀν τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ.

— Ποιά εἶν' αὐτή; ἐρώτησε κάποτε μὲ περιέργεια ἓνα φίλο του. — Τὸ φᾶσιμα αὐτὸ, τοῦ ἀπήντησεν ὁ φίλος τῆς , εἶνε τὸ πῶ ἀξιολόγητο θῦμα τοῦ πάθους τῆς χαρτοπαζίας ἀπ' ὅσα ἐγνωρίσασα. Ἐπὶ τριάντα συνεχῆ χρόνια τώρα, χάνει, τακτικά τὸ μηνιαῖο εἰσοδήματός της, μὴδὲν τὸ εἰσπράζει. Κι' ἐστὶν, δὲν τρέφεται παρὰ μὲ λίγο ψωμί βουτυγμένο μέσα στὸ γάλα... Τώρα, ἀκολουθεῖ τὴν λιτὴ αὐτὴ δίαιτα, περιμένουσα νάρθηγι πρῶτον τοῦ μηνός γιὰ νὰ καταθέσῃ τὰ χρήματα πού θὰ εἰσπράξῃ στήν... πρᾶσιν τράπεζα !...

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Βαντοριεμπρ συνήτησε, κάποτε, μέσα σ' ἓνα δάσος, τὸ ὁποῖον διέσχισε συχνά, ἓναν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος ξαπλωμένος κατὰ γαμὰ ἔπαιξε σάακι μόνος του.

— Τί κάνεις ἐκεῖ φίλε μου ; — Δὲ βλέπεις, Πανιερώτατε ; Παίζω σάακι ! — Πῶς ! Παίζεις σάακι μόνος σου ; ! ... — Ὅχι, Πανιερώτατε. Παίζω μὲ τὸν Θεό. — Καί... πᾶν χάνεις, πληρώσεις ; — Ρωτᾶτε, Πανιερώτατε : Παίζουμε μεγάλα ποσὰ καὶ εἶμαι μάλιστα τακτικώτατος στὴς πληρωμές μου... Δὲν στέκεσθε ἔδω δύο λεπτὰ, μὴν πάει καὶ μοῦ φέρετε γούρι !... Σήμερα ἔχω, ἔχετε, μὴ τρομερὸ γυνάικα... Νά, ὁ Θεὸς κερδίζει πάλι...

Καὶ μὲ τὴ μεγαλύτερη ψυχραιμία τοῦ κόσμου, ὁ ἄγνωστος ἔσπερε ἀπ' τὴν τσέπη του τριάντα λίρας καὶ τίς... ἐπρόσφερε στὸν ἐπίσκοπο.

— Πανιερώτατε, τοῦ εἶπε συγχρόνως, ὅταν χάσῃ ὁ Θεὸς στέλνει πάντα ἓνα λειτουργὸν γιὰ νὰ εἰσπράξῃ τὸ κέρδος του. Ὡστε πάρτε αὐτὰ τὰ χρήματα καὶ μοιράστε τα στοὺς φτωχοὺς. Εἶνε τὸ χάριμά μου σ' αὐτὴν τὴν παρτίδα.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἀναγκάσθηκε νὰ δεχθῇ τὰ χρήματα. Εὐχαρίστησεν... ἐξ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, τὸν παρῆξανο παίκτη, κι' ἔφυγε. Ὑστερ' ἀπὸ ἓνα μῆνα, ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἔτυχε νὰ ξαναπαίξῃ ἀπὸ τὸ ἴδιον δάσος, καὶ ἐξανασητήρησε τὸν παίκτη τοῦ σιασιού, ὁ ὁποῖος, μὴδὲν τὸν εἶδε, τοῦ ἔκανε νοήματα νὰ πλησιάσῃ.

— Ἄς τε τα, Πανιερώτατε ! τοῦ εἶπε μὴδὲς ἔφρασε κοντά του. Ἀπὸ τὴν προηγουμένη φορὰ πού σὰς εἶδα, ἔχασα ὀλόκληρη περιουσία. Ὁ Θεὸς ἔχει... διαβολεμένη τύχη, τὸν τελευταῖον αὐτὸ καιρὸ. Σήμερα ὅμως παίζουμε γερὸ παιχνίδι καὶ πάω γιὰ τὰ κερβάνια μου !... Ἄ ! Τελος πάντων ! Κέρδισα !...

— Καὶ τώρα ποὺς θὰ σὲ πληρώσῃ !... ἐρώτησε μὲ περιέργεια ὁ ἀρχιεπίσκοπος.

— Σεις Πανιερώτατε ! Ποιὸς ἄλλος ; Ὅταν κερδίξω, ὁ Θεὸς φροντίζει πάντα νὰ μοῦ στέλνῃ ἓναν ἀντιπρόσωπό του, νὰ πληρώσῃ. Σήμερα ὅμως ἔχασε ὁ Θεὸς 300 λίρας !... Καὶ σὰς ἔστειλε ἀσφαλὸς νὰ μὲ πληρώσῃτε. Πληρώστε μὲ Πανιερώτατε...

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος κατὰλαβε ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τυχοδιώκτον καὶ καλοποιοῦ, ἄνοιξε τὸ πογγιὶ του καὶ πληρώσε τίς τραχιᾶς λίρας πού εἶχε χάσει στὰ χαρτιά ὁ... Θεὸς !...

Ἐρχοῦ ὅλα... ὅλα... τόσο κοντὰ στὰ χεῖλιά σας ! ΓΑΒΡΙΕΛΑ, (γέροντας τὸ κεφάλι της). — Στὰ δίνω ! Φιλήστε τα ! ΡΟΖΑΙΝ, (Μετὰ τὸ φιλεῖ σὰν σ' ἔκοιτα). — ὦ ! πῶς σ' ἀγαπῶ !... πῶς σ' ἀγαπῶ !... Εἶσαι εἰσοὺς χρόνος ! ΓΑΒΡΙΕΛΑ. — Εἶδες πού ἔλεγες ὅτι γέραςος ; (Μὲ ἄλλο τόνο, τόνο εὐθυμίας πού δίνει ἡ νύκτα). Καθῆστε τώρα, κίους, τὸ τσάι εἶνε ἔτοιμο.

ΡΟΖΑΙΝ, (ἐπισημάνοντας στὴ θέση του). — Καὶ πρέπει νὰ τὸ πιούμε καφτὸ !

ΓΑΒΡΙΕΛΑ. — Ἐξέρω τίς μικρὸς σας μανιές; καφτὸ, τρία κομμάτια ζάχαρη, δύο στάλας κοινὰ καὶ ἓνα κομματάκι λιμόνι... Ἔτσι δὲν τὸ πίνετε πάντα τὸ τσάι ;

ΡΟΖΑΙΝ. — Πῶς τὸ θυμάστε !... (Μετὰ τὸ σκεβρίζεμα τοῦ τσαγιού, ἐνῶ τὸ σαλόνι γίνεται δίοδια ομοιωμένο, ἡ Γαβριέλα καὶ ὁ Ροζαῖν πίνουν ἀσπὰ, μιλοῦντας γιὰ χίλια μικροπράγματα, ἐπαναλαμβάνοντας διάφορες κοινοτυπίας πού τοὺς διασκεδάζουν. Ὑστερὰ ὁ Ροζαῖν σηκώνεται καὶ πέρνει τὸ καπέλλο του ἀπ' τὴν κοσόλα ὅπου ὁ Πέτρος συνήθειε νὰ τὸ βάζει. Ἡ Γαβριέλα τὸν συνοδεύει ὅπως καὶ ἄλλοτε, καὶ μὴδὲν φτάνουν στὴν πόρτα, γέροντι ἑλαφρὰ τὸ κεφάλι του, γιὰ νὰ τῆς ὀδοῖαι ἓνα φίλι, ἐλαφρὰ στὴν ἄκρη τῶν μαλλιών).

ΓΑΒΡΙΕΛΑ. — Πότε θὰ ξαναῖδοῦμαι ; ΡΟΖΑΙΝ, (ἴσχυμα). — Μὰ ἀδριο, ὅπως συνήθως ! Τώρα ἔχουμε μικροστὰ μας ὅλη τὴ ζωή !...

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

ΤΟ ΦΙΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΙΚΡΟΒΙΑ

Εἶνε ἐπικίνδυνον τὸ φίλημα ; Αἱ ἐναντίον του ὀργανώσεις. Τὰ μικρόβια του. Ἐνα φίλι ... 40 χιλ. μικρόβια ! Ὁ φεβερὸς στρεπτόκοκος. Τὰ φιλιὰ τῆς δευκίσεως Γκορντόν. Τὰ βαμένα χεῖλη. Τὰ μουστάκια... ἀλεξιμικρόβια !...

— Τί εἶνε τὸ γλυκύτερο σπινθηρὸν πού ὑπάρχει στὸν κόσμο ; — Ἡ προσηνὴ δροσοῦλα ! — Καὶ γλυκύτερο ἀπὸ τὴν προσηνὴ δροσοῦλα ; — Τὸ μέλι . — Καὶ γλυκύτερο ἀπὸ τὸ μέλι ; — Τὸ νέκταρ ! — Καὶ γλυκύτερο κι' ἀπὸ τὸ νέκταρ ; — Τὸ φίλι !... — Αὐτὰ λέγει ἓνα παλαιὸ ἀραβικὸ ἐπίγραμμα. Ἡ ἐπιστήμη ὀμως σήμερα ἔχει ἀντίθετη γνώμη σχετικῶς. Γλυκὸ τὸ φίλι, βέβαια, γλυκώτατο, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον, τὸνίζουν οἱ αἰσιχρῶ ἐπιστήμονες. Νὰ ἦσαν δὲ μόνον οἱ ἐπιστήμονες... Ὑπάρχουν οἰκιστὰ στὴν Εὐρώπῃ φοβεροὺς καὶ τρομεροὺς ὀργανώσεις, ὀργανώσεις ἀνδρῶν οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ γυναικῶν « κ κ η θ ο γ η μ ε ν ε ς » ἐναντίον τοῦ φιλήματος. Αἱ ὀργανώσεις δὲ αὐτὲς κρατῶνται :

— Ἀποφεύγετε τὸ φίλημα !... Ἀκαλογοῦν δὲ τὸ κίρημά των ἀποκαλύπτοντες ὅτι μὲ κἀθε φίλημα μεταδίδονται εἰς τὸν ὀργανισμόν... 40.000 μικρόβια διαφόρων ἀσθενειῶν !...

Ἐνας ὄμιλος ἐπιστημόνων ἔχον ἕπ' ὄψιν του πάντα ταῦτα ἐνήργησε σχετικὰ περὶ ὁμοῦ ἐξ ὧν ἀπεδείχθη ὅτι κἀθε φίλημα μεταδίδει ποσάματα μεγάλων ὀσμῶν μικροβίων ! Ἀπεδείχθη ἐπίσης ὅτι τὰ βαμένα χεῖλη εἶνε πολὺ περισσότερο ἐπικίνδυνα ἀπὸ τὰ φουσιὰ. Ὁ μέσος ὄσος τῶν μικροβίων, πού μεταδίδονται ἀπὸ ἓνα φίλημα γυναικῶν χεῖλων, εἶνε περίπου 534, ἐνῶ ἓνα φίλημα, ποιεζόμενον ἀπὸ βαμμένα χεῖλη, περιέχει τοὺλάχιστον 700 μικρόβια !...

Τὰ περὶ ὁμοῦ ἐπιστημόνων, τὰ ὅσων περὶ ὁμοῦ καὶ ὅσων ἐνδιαφέροντα ἔργα ὡς ἑξῆς : Ἀφορῶς νέες παροικίθησαν νά... ἐναποθέσθων τὰ χεῖλη των ἐπὶ μικροῦν πιάνων, ἔχοντων ἑκατὸν μικροβίων. Τὰ μέρη λοιπὸν ποὺ εἶχαν ἀκοιμηθῆναι τὰ χεῖλη, ἐβρίθην μικροβίων ! Μικρόβια στρεπτοκόκων, καὶ πνευμονοκόκων ἄρκετὰ νὰ φέρουν σοβαροὺς ἀσθενήσεις !...

Ἡ ἐξέτασις αὐτὴ ἀπέδειξε καὶ τὸ ἑξῆς : Ὅτι τὰ ἀνδρικά χεῖλη περισσότερο μικρόβια ἀπ' τὰ γυναικεία. Ἡλαθὲ 612 τὰ μὲν, 534 τὰ δὲ !...

Ἀκόμη ἀπεδείχθη ὅτι τὸ μουστάκι εἶνε ... ἀντιμικροβιολογικόν ! Τὰ χεῖλη τῶν ἀνδρῶν πού τρέφουν μουστάκια, δὲν φιλοξενοῦν πλέον τῶν 200 μικροβίων...

Τὰ μικρόβια αὐτὰ εἶνε ὅλα ἐπικίνδυνα ; Ἡ ἐπιστήμη ἀπαντᾷ. Ὅχι. Εἶνε ὀμως ἐπικίνδυνα τὰ περισσότερα.

Μολιταῦτα μὴ καταγογγήσετε—πρὸς Θεοῦ !—τὸ φίλημα. Γιατί—τὸ βεβαίως καὶ ἀπὸ τὴν κνρά ἐπιστήμη—ἐπὶ 25,000 ἀτόμων, μόνον τὸ ἓνα διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ μολυνθῇ ἀπὸ ἓνα φίλημα. Ἡ ἀπαλογία εἶνε πολὺ μικροτέρα ὅταν τὰ χεῖλη δὲν εἶν βαμμένα.

Τὸ περισσότερο ἐν τοῖσι εἶνε ὅτι ὁ πρῶτος ἄνθρωπος «Συνδύσμος ἐναντίον τοῦ Φιλήματος», ἐκοιμᾶται νὰ ἐπιχειρήσῃ σταυροφορία, σκοποῦν ἔχοντες τὴν ἀπαγορευτοῦ τοῦ φιλήματος διὰ ἄριον !...

Ἀσφαλὸς δὲν θὰ κατορθώσῃ τίποτε...

Ἡ ἐπιστήμη ἄλλοτε ἀπερᾶνθη τελειωτικῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ : Ἐνα φίλημα δύναται νὰ εἶνε ἐπικίνδυνον, μερικὲς φορὲς, ποτὲ ὀμως γιὰ τοὺς ἄνθρωπους.

Νὰ τώρα καὶ μιά χαριτωμένη ἱστορία γιὰ τὸ φίλι : Ἡ ὀμοῦ δούκισσα ντὲ Γκορντόν ἔκανε κάποτε περιουσίαν στὰς ἐπαρχίας γιὰ τὰ συγκεντρώση στρατόν. Σὲ κἀθε στρατιωτῆ προσέφερε μιά λίραν στερίλινα.

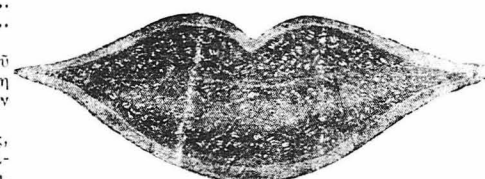
— Μιά λίρα ! τῆς εἶπε ἓνας χωρικός. Μιά λίρα ζοδνέεται ἄμειςος. Ἄδιστε μὲν ἓνα φίλι. Ἡ γλυκύτερη του θὰ μείνῃ πάντα στὴν ἀνάμνησί μου !...

Ἡ δούκισσα βοήκη ὑπέροχη τὴν πρότασι αὐτὴ καὶ ἄρχισε νὰ διδῇ πλεον μαζὺ μὲ τὴν λίραν κ' ἓνα φίλημα ο' ὄσους στρατολογόδοι ! Φαντάζεσθε τί στρατὸ θὰ ἐμάζονε !...

Αὐτὰ περὶ τοῦ φιλήματος. Περὶ τοῦ ὁποῖου εἶπε ὁ ποιητὴς ἀδιαφορῶν γιὰ τὰ μικρόβια :

«Τὰ χεῖλη σου εἶνε ἓνα ἄνθος πού δάθεται πάντα νὰ τῶν στὰ δικὰ μου !...»

Νέλλη

Ἐνα ζῶνος βαμμένων χεῖλων, μὲ 700 μικρόβια ἐπ' αὐτῶν !...

